

En slags julevis

tekst: C. P. Honoré, musik: Jørgen Erichsen

Nu gri-ber po-e-ten i-gen ef-ter pen-nen og vri-der og ven-der de tit sag-te ord. Som
Nu gri-ber po-e-ten i-gen ef-ter pen-nen og vri-der og ven-der de tit sag-te ord. Som

væ-ver-sken prø-ver med i-slæt i tren-nen, han prø-ver om tan-ken i rim-ryt-mer gror.
væ-ver-sken prø-ver med i-slæt i tren-nen, han prø-ver om tan-ken i rim-ryt-mer gror.

Fortærsket er julen med glimmer og hjerter
og sylte og granduft og nissehalløj,
Maria med barnet og engle med kerter,
man skænker en fattig sit aflagte tøj.

Åh – brunbagte kager med sirup og mandler,
de smager som jule i tusinde år –
alt bittert til glæde sig stille forvandler,
når hen i december til julen vi når.

Når træet står tændt som en lysende fakkell
og stjernen får løftet dit blik og dit sind,
så ser du måske i et genskin en stakkell,
som higer mod barndommens paradisspind.

Når julen er omme er du vel den samme,
der pynter din tanke og kalder den sjæl,
mens sjælen i tilstøvet glas og i ramme
er gemt i den mørkeste krog af dig selv.